

РЕШЕНИЕ

№ 41019

гр. София, 08.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 17.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **9532** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.10а, ал.1 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Д. М. А. – гражданка на С., чрез адв. И. срещу Отказ за издаване на виза тип „Д“ от 22.08.2025г. на Завеждащ консулската служба на Република Б. в [населено място], Р. по заявление от 09.05.2025г.

В жалбата се твърди, че отказът е незаконосъобразен, необоснован и постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила. Отказът е издаден без посочени фактически основания за издаването му и без да са изложени конкретни мотиви. Посочени са като отрицателни предпоставки чл.10, ал.1, т.9, т.17, т. 22, т.24 от ЗЧРБ, без да е налице конкретизация, какво е довело до административния орган до изводите, че процесния случай попада в хипотезата на тези норми. Не са изложени точни и ясни мотиви за издаването на индивидуалния административен акт. Административното производство въз основа на което е получено разрешение за събиране на семейството на чужденец, получил хуманитарен статут се развива по реда на Директива 2003/86/ЕС и респективно ЗУБ, а не по ЗЧРБ. Цитирана е практика на СЕС, както и чл.8, ал.5 от ЗЧРБ, където е предвидено, че след приемане и одобряване на заявление за събиране на семейството се издават визи по облекчена процедура при условия и ред, определени с акт на Министерския съвет.

В о.с.з. жалбоподателката се представлява от адв. И., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски за адвокат и държавна такса - 1010лева, за което представя договор за правна помощ.

Ответникът – Завеждащ консулска служба на Република Б. в [населено място], Т. не изпраща

представител.

Административен съд София - град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа страна следното:

С оспорения Стандартен формуляр от 22.08.2025г. подписан от Съветник – консул към Генералното консулство на РБългария в И., Т. на Д. М. А. – гражданка на С. е отказано издаване на виза тип „Д“ по заявление от 09.05.2025г.

Като правни основания за отказа са посочени чл.10, ал.1, т.9, т.17, т.22 и т.24 от ЗЧРБ. Като фактически основания е изложено, че от извършена проверка се установява, че събиращите семейството си чужди граждани с получена закрила в Република Б. реално не пребивават в страната, нямат осигурено жилище, нямат задължително здравно осигуряване, съответно средства за издръжка, за да не прибегват членовете на семействата им до системата за социално подпомагане.

Към жалбата е приложено Решение №2610/18.03.2024г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците, с което е разрешено на С. А. Ид да се събере на територията на Република Б. със своята съпруга Д. А. М..

В хода на съдебното производство е представено по искане на ответника писмо от Държавна агенция „Национална сигурност“ (на лист 40), според което съгласувателната процедура по подаденото заявление за виза е осъществена от С. – ДАНС. Становището на ДАНС е отрицателно, поради основателни съмнения, относно обосновката за целта и условията на планираното пребиваване и направените изявления. Становището е изразено по електронен път и няма изготвени писмени документи. Дирекция „Миграция“ е заявила, че не участва в съгласувателната процедура по заявлението за виза.

В съдебно заседание адв. И. представя трудов договор на С. А. Ид, сключен на 26.08.2025г., с който сирийският гражданин се е задължил да работи в цех за мебели на „мебелна къща М.“ ЕООД с основно трудово възнаграждение 1100лева.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Процесният отказ за издаване на виза е връчен на жалбоподателя на 22.08.2025 г., поради което жалбата до съда е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна - адресат на индивидуален административен акт. Явява се процесуално допустима. Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 ЗЧРБ не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основните права и свободи по Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ). В случая жалбоподателката претендира засягане на правото ѝ на личен и семеен живот, закрепено в чл.8 ЕКПЧ.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В конкретния случай между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства Заповед №6/13.02.2025г. на генералния консул в И. и Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г. на Министъра на външните работи е видно, че отказът за виза е издаден от компетентен орган.

Жалбоподателката е поискала със заявление от 09.05.2025г. издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република Б. вид „D“ с цел събиране на семейството. Съгласно чл. 34, ал.1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР) не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 ЗЧРБ. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра съгласно образец (Приложение № 7), който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство, като в него се вписва законовото основание за отказ, без да се вписват съображения, засягащи интересите на

националната сигурност и се удостоверява датата на връчване/изпращане на заинтересуваното лице.

В разглеждания случай, правното основание изписано в постановения отказ е чл.10, ал.1, т.9, т.17, т.22 и т.24 от ЗЧРБ, които гласят: „Отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато:

т. 9. няма осигурена издръжка и необходимите задължителни застраховки през време на пребиваването си в страната и средства, осигуряващи възможност за обратното му завръщане.

т. 17. не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит;

т. 22. има данни, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава;

т. 24. са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване;

Фактическите обстоятелства, описани в стандартния формуляр обаче не съответстват на посочените правни такива, а именно: изтъкнато е, че събиращите семейството си чужди граждани с получена закрила в Република Б. реално не пребивават в страната, като не е посочено изрично нищо конкретно за съпруга на заявителката Д. А., на когото е издадено Решение №2610/18.03.2025г. от Председателя на ДАБ за събиране на семейството; нямат осигурено жилище, нямат задължително здравно осигуряване, съответно средства за издръжка, за да не прибегват членовете на семействата им до системата за социално подпомагане – последните не са фактически основания по т.17, т.22 и т.24 на чл.10, ал.1. Не са представени от ответника, както и от ДА“НС“ доказателства, от които да се съди на каква фактическа основа органът е приел, че жалбоподателката възнамерява да използва Б. като транзитен пункт към трета държава. Изложено е, че липсва свидетелство за съдимост към заявлението, но не е посочено съответното правно основание в ЗЧРБ и Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, което е нарушено. Отрицателното становище на ДА“НС“ е бланкетно попълнено в електронен вид, видно от писмото на Агенцията и не съдържа конкретни данни за съпруга на заявителката.

Относно т.9. (няма осигурена издръжка и необходимите задължителни застраховки през време на пребиваването си в страната и средства, осигуряващи възможност за обратното му завръщане), видно от заявлението за виза, жалбоподателката по време на пребиваването си в страната декларира, че разполага и ще се издържа със средства за издръжка в брой, като по делото е представен трудов договор на съпруга ѝ от 26.08.2025г. като работник в мебелна фирма, който е надлежно вписан в Националната агенция за приходите на датата на сключването и не е оспорен от ответника. Няма данни също, че в хода на административното производство, което е продължило повече от три месеца, считано от датата на подаване на заявлението до датата на връчване на отказа (дата на издаване липсва), от заявителката е било поискано да представи доказателства за осигурена издръжка и жилище.

Фактическите и правни основания за издаване на административните актове са задължителен реквизит, съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Когато недостатъчността, неточността, нелогичността или вътрешната противоречивост на мотивите водят до невъзможност да се разбере от какви съображения се е ръководил административният орган, за да издаде такъв именно акт, всъщност липсват мотиви, а отсъствието на мотиви за издаването на индивидуален административен акт е порок, който съществено нарушава установената от закона форма.

На следващо място, съгласно § 40 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ), законът въвежда изискванията на Директива 2003/86. Съгласно чл. 8, ал. 5 от ЗЧРБ (Нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., предишна ал. 4 - ДВ, бр. 8 от 2023 г.) след приемане и одобряване на заявление за събиране на семейството на членовете на семейството се издават визи по облекчена процедура при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Такъв акт не се открива да е издаден от Министерски съвет. Съгласно § 1, т. 1а от Допълнителните разпоредби на ЗЧРБ, по смисъла на този закон, събиране на семейство е влизане и пребиваване в държава членка на членове на семейството на чужденец, пребиваващ законно в тази държава членка, с цел да съхрани единството на семейството, независимо дали семейните връзки са възникнали преди или след влизането на това лице. Към датата на подаване на заявлението за виза (09.05.2025г.) чл. 34, ал.1 от ЗУБ е имал следната редакция: Чужденец с предоставена международна закрила има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република Б., при условие, че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната.

Едва с изменението на чл. 34 от ДВ. бр.52 от 27 Юни 2025г., ал.1 придобива редакцията, която вероятно е ползвана от административния орган като фактическа обосновка за отказа: „Чужденец с предоставена международна закрила има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република Б., при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната. Към заявлението се представят официални писмени доказателства за семейната връзка и копия от личните документи на членовете на семейството или документите им за пътуване в чужбина. Когато заявлението за събиране на семейството е подадено повече от 6 месеца след предоставяне на международна закрила, се прилагат и:

1. доказателства за осигурено жилище;
2. доказателства, че чужденецът, получил закрила, е здравно осигурен по реда на Закона за здравното осигуряване, както и задължителна медицинска застраховка, валидна за срок от поне три месеца на територията на Република Б. - до регистрацията по чл. 61а, ал. 1 за членовете на неговото семейство;
3. доказателства за стабилни и редовни трудови доходи или други финансови средства за издръжка на себе си и членовете на своето семейство, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от еднократния размер на минималната месечна работна заплата за страната.“

Поради горното, заявителката не е могла да предполага бъдещото изменение на законодателството и изискванията, допълнително поставени от административния орган, още повече, че посочените условия касаят процедурата, която се развива пред ДАБ по разглеждане на заявление за събиране на семейство. По отношение съпруга на заявителката тази процедура е завършила положително, с издаване на Решението от 18.03.2025г. на Председателя на ДАБ, което прави постановения отказ немотивиран и незаконосъобразен.

Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган за ново произнасяне, като при новото разглеждане на заявлението, административният орган следва да извърши преценка на фактите в контекста на приложимите норми на ЗЧРБ, а не на ЗУБ, относими към посочените от заявителката основания за издаване на виза, след разглеждане на събраните доказателства, като при необходимост да изиска и допълнителни такива. При този изход на делото, на жалбоподателката се дължи присъждане на поисканите от адв. И. разноски, направени от съпруга ѝ за изготвяне на жалбата и процесуално представителство.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, АССГ 11 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. М. А. – гражданка на С., чрез адв. И. Отказ за издаване на виза тип „Д“ от 22.08.2025г. на Завеждащ консулската служба на Република Б. в [населено място], Р. по заявление от 09.05.2025г.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на указанията, дадени в мотивната част на решението.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на Д. М. А. – гражданка на С. разноски по делото в размер на 1010 /хиляда и сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: